

CATISMA A DOUA

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului.

Psalmul lui David, 9

- 1 ărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.
- 2 Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Înalte.
- 3 Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața Ta;
- 4 Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; șezut-ai pe scaun, Cea ce judeci dreptatea.
- 5 Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.
- 6 Vrăjmașului i-au lipsit săbiile întru sfârșit, și

cetățile i-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet.

7 Și Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată scaunul Său.

8 Și El va judeca lumea întru dreptate; judeca-va noroadele cu îndreptare.

9 Și S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10 Și să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.

11 Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion, vestiți întru neamuri isprăvile Lui.

12 Că Cel ce caută sânghiurile lor Și-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.

13 Miluiește-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, Cea ce mă înalți pe mine din porțile morții;

14 Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fetei Sionului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta.

15 Afundatu-s-au neamurile întru stricăciunea care o au făcut, în cursa aceasta care o au ascuns s-a prins piciorul lor.

- 16** Cunoaște-se Domnul, judecați făcând; întru faptele mâinilor sale s-a prins păcătosul.
- 17** Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.
- 18** Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.
- 19** Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.
- 20** Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.
- 21** Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri?
- 22** Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul; se prind întru sfaturile care gândesc.
- 23** Că se laudă păcătosul întru poftetele sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.
- 24** Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos, după mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.
- 25** Se spurcă căile lui în toată vremea; se leapădă judecățile Tale de către fața lui; peste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

- 26** Că a zis întru inima sa: nu mă voi clătina din neam în neam, fără de rău.
- 27** A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.
- 28** Sub limba lui osteneală și durere; șade întru pitulare cu cei bogați întru ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.
- 29** Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pe săracul; să apuce pe săracul, când îl va trage pe el.
- 30** În lațul său îl va smeri pe el, pleca-se-va și va cădea, când va stăpâni el pe cei săraci.
- 31** Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Sa, ca să nu vadă până în sfârșit.
- 32** Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.
- 33** Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întreba.
- 34** Vezi, că Tu la durere și la mânie privești, ca să-l dai pe el în mâinile Tale; Ție s-a lăsat săracul; sârmanului Tu fii ajutător.
- 35** Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căuta-se-va păcatul lui și nu se va afla.

36 Domnul este Împărat în veac și în veacul veacului; pieriți, neamuri, din pământul Lui.

37 Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38 Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pe pământ.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 10

1 pre Domnul am nădăjduit; cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți ca o pasăre?

2 Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pe cei drepti la inimă.

3 Că cele ce Tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4 Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul în Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pe fiii omenești.

5 Domnul întreabă pe cel drept, și pe cel necredincios; iar cel ce iubește nedreptatea urăște sufletul său.

6 Ploua-va peste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă

pucioasă, și duh de vifor partea paharului lor.

7 Că drept este Domnul, și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut fața Lui.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru a opta. Psalmul lui David, 11

1 ântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împruținat adevărurile de către fiii omenești.

2 Deșarte a grăit fiecare către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă a grăit rele.

3 Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4 Pe cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

5 Pentru necazul săracilor și suspinul mișeilor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el.

6 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

7 Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8 Împrejur necredincioșii umblă; după înălțimea Ta ai înmulțit pe fiii omenești.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 12

1 Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața Ta de către mine?

2 Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3 Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4 Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5 Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clătina.

6 Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului celui ce a făcut bine mie, și voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 13

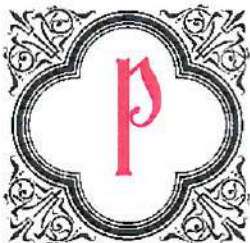
- 1 is-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
- 2 Domnul din Cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
- 3 Toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
- 4 Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fără-delegea? Cei ce mănâncă pe norodul Meu întru mâncare de pâine, pe Domnul nu L-au chemat.
- 5 Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul dreptilor.
- 6 Sfatul săracului l-ați rușinat, iar Domnul nădejdea lui este.
- 7 Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 14

- 1 oamne, cine va locui în lăcașul Tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?
- 2 Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăiește adevăr în inima sa.
- 3 Care nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.
- 4 Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.
- 5 Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.
- 6 Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David. Psalmul 15

- 1 ăzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.
- 2 Zis-am Domnului: Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-ți trebuiesc.
- 3 Sfinților celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înșii.

- 4 Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sânguit. Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.
- 5 Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cella ce iarăși așezi moștenirea mea mie.
- 6 Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea sub puterea mea este.
- 7 Bine voi cuvânta pe Domnul cel ce m-a înțeleptit pe mine, și încă și până în noapte m-au pedepsit rărunchii mei.
- 8 Mai înainte am văzut pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.
- 9 Pentru aceasta s-a veselit inima mea, și s-a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.
- 10 Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.
- 11 Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta; frumusețe în dreapta Ta întru sfârșit.

Rugăciunea lui David. Psalmul 16

1 uzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2 De la fața Ta judecata mea să iasă. Ochii mei să vadă dreptăți.

3 Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit, și nu s-a aflat întru mine nedreptate;

4 Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi năsilnice.

5 Săvârșește pașii mei întru cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei.

6 Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeuule; pleacă urechea Ta mie și auzi cuvintele mele.

7 Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8 Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi.

9 De către fața necredincioșilor care m-au necăjit

pe mine, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.

10 . Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11 Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor și-au pus ca să-i plece la pământ.

12 Apucatu-m-au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce locuiește întru ascunsuri.

13 Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale.

14 Doamne, din puțin de pe pământ, împarte-i pe ei în viața lor, și de cele ascunse ale Tale s-au umplut pântecelii lor; săturatu-s-au de fii, și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15 Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: Mai înainte de nevoia aceea,

Psalmul 16

întoarce-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciul, eu însumi mă înviforez de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință îndreptează-mă, Doamne, și mă miluiește.

Slavă...

Miluiește-mă, a zis David, și eu strig către Tine: Greșit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință ștergându-le, miluiește-mă.

Și acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt către câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

